

ten jest wstępem do powieści o Troi oblężeniu, która się kończy ubłaganiem bohatera i śmiercią następną Hektora najwaleczniejszego z Troianów. Nie jest więc to dzieło opisem wojny Trojańskiej, ale częścią opisu tego, co się w tym pamiętnym oblężeniu zdarzyło.

Batrachomyomachia, wojna żab ze szczurami, krotofilnym jest Homera dziełem; niektórzy to dzieło Homerowi przypisują, ale sposób wyrazów nie daie poznać, iżby było przez niego złożone. Hymny na cześć Bogów, jeżeli nie wszystkie, poczęści iednak oznaczają authora.

Rythmy Homera w pierwiastkach nie miały układu, i po częściach tylko tak Illiadę iak i Odyseję śpiewano w posiedzeniach i igrzyskach uroczystych. Pierwszy dopiero Arystarch razem je zebrał, z błędów które się z czasem wkładły oczyścił, i dla tej przyczyny prawych krytyków Arystarchami nazwano.

Znać z dokładney powieści mieysc, obyczaiów, sposobu wojowania, praw, obrządków rozmaitych narodów, która się w dziełach Homerowych znajduie, iż sam wiele krain zwiedził, co się osobliwie potwierdza tak dokładnym położenia mieysc wyszczegulnieniem, iż rzecz prawie nie potrzebna, żeby na domysł, lub z cudzey powieści pisał.

Szacunek wieków następnych uwiecznił sławę Homera, i nie tylko pierwszeństwem czasu, ale wytwornością i myśli i wyrazów następnych przewyższa.

Jan Kochanowski z Illiady powziął i złożył monomachją, to jest walkę Parysa z Menelausem. Nagurczewski Illiadę na Polski język przełożył.